

12 krokov k dobrému roku

Časť 2 – Kroky 3 a 4

Krok číslo jedna podľa 12 krokov k úspešnému novému roku je *Bojme sa teda*. Krok číslo dva je *snažme sa horlivo*.

Vychádzame tu z 12 výziev, ktoré nachádzame v liste Židom. V anglickom preklade sa všetky tieto vážne výzvy začínajú frázou *Let us* – v slovenčine vo forme *Bojme sa teda, Usilujme sa teda, Držme pevne svoje vyznanie, Pristupujme teda so smelou dôverou ku trónu milosti a podobne*.

Krok číslo 3 – Držme pevne svoje vyznanie

Krok číslo tri nachádzame podobne ako predchádzajúce dva v štvrtej kapitole listu Židom, tentokrát v 14 verši: *Keď teda máme takého veľkého veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Syna Božieho, držme vyznanie*.

Slovo *vyznanie* je z gréckeho originálu, ktorý má význam hovoriť to isté ako...v kontexte Písma to znamená hovoriť to isté ako Boh, slová našich úst sa tak dostávajú do zhody s Božími slovami.

Slovo *vyznanie* naznačuje aj to, že máme niečo povedať smelo a nahlas, že sa nebojíme. V kresťanskej cirkvi má slovo vyznanie značnú históriu. Počas vývinu Cirkvi sa určité vyznania, či vyhlásenia viery, stali veľmi dôležitými. Mnohokrát potrebovali ich autori smelosť a odvahu k tomu, aby ich vytvorili a vyjadрили. Ale Biblia nás vyzýva, aby sme sa pevne držali svojho vyznania.

Táto pasáž nás potom upozorňuje na to, že naše vyznanie je tým, čo nás spája s Ježišom ako naším Veľkňazom. Myslím, že nie mnohí kresťania si Ježiša predstavujú ako svojho Veľkňaza. A to napriek tomu, že je to jedna z jeho najdôležitejších funkcií, ktoré až doteraz pre nás zastáva. Je naším zástupcom pred Bohom Otcom, kde sa nás zastáva. Vždy, keď povieme správne vyznanie – deklarujúc Božie pozitívne myšlienky svojimi ústami – Ježiš sa zaručil, že dozrie nad tým, aby sa to naše vyznanie uskutočnilo v našom živote. Všimnite si, čo pisateľ listu Židom hovorí v predchádzajúcej kapitole –

Preto, svätí bratia, účastníci nebeského povolania, hľadte na apoštola a veľkňaza nášho vyznania, na Krista Ježiša. (Židom 3:1).

Naše vyznanie je tým, čo robí Ježiša naším veľkňazom. Ale aj opak, je žiaľ, rovnako pravdivý. Ak nerobíme žiadne vyznania, nemáme žiadneho Veľkňaza. Niežeby už Ježiš nebol naším Veľkňazom, ale my mu nedávame možnosť slúžiť nám ako nášmu veľkňazovi. On je Veľkňazom nášho vyznania. Ak vyslovujeme správne vyznania svojimi ústami, vo viere, podľa Písma; tak Ježiš sa naveky zaviazal, že nikdy nebudeme zahanbení; že vždy zažijeme reálne naplnenie toho, čo vyznávame. Ak však nehovoríme tie správne veci, zatvárame tým ústa nášmu Veľkňazovi. Nemá čo zobrať, aby to za nás vyznal v Nebi.

Ježiš je rovnako nazvaný aj naším obhajcom. V modernej právnickej praxi používame toto slovo ako advokát, obhajca, právny zástupca. Ježiš je právnym expertom, ktorý je v nebi na to, aby nás zastupoval a obhajoval a ešte nikdy žiaden prípad neprehral. Ale ak my nerobíme tie správne vyznania, nemá čo obhajovať, takže náš prípad nemá ako uspieť.

„Ak vyznáš...“

Môžeme teda vidieť aké dôležité je naše vyznanie a aké potrebné je dávať pozor na tento tretí krok z listu Židom - *Držme pevne svoje vyznanie*. Tento princíp správneho vyznania – hovorenia správnych vecí svojimi ústami, je v samej podstate Evanjelia a je spojený s naším vlastným spasením. Pavol v Rimanoch 10 uvádza jasnejšie ako kdekoľvek v Novej Zmluve, čo je potrebné pre spasenie:

Blízko teba je slovo, v tvojich ústach a v tvojom srdci. To jest to slovo viery, ktoré kážeme. Lebo keď vyznáš Pána Ježiša svojimi ústami a uveríš vo svojom srdci, že ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený. (Rim 10:8-9).

Podstatou pre spasenie je Slovo – musíme si ho privlastniť vierou. Potrebujeme spraviť dve veci: jednu srdcom a jednu ústami: srdcom musíme uveriť ale musíme to potom vyznať; povedať to nahlas svojimi ústami. V ďalšom verši Pavol pokračuje:

Lebo srdcom sa verí na spravodlivosť, a ústami sa vyznáva na spasenie. (v. 10)

Žiadne vyznanie – žiadne spasenie. Je dobré veriť vo svojom srdci, ale nestačí to. Nielenže uveríš svojím srdcom, ale musíš to smelo, nahlas vyjadriť svojimi ústami, dávajúc tak slová svojich do zhody so Slovom Božím. Naše prvotné vyznanie nás dáva do vzťahu s Ježišom ako Veľkňazom, ale jeho následná služba ako Veľkňaza za nás závisí od našich následných vyznaní. Celá Biblia totižto spája slová našich úst s naším osudom.

Smrť a život sú v moci jazyka, a kto ho miluje, okúsi jeho ovocie. (Príslovia 18:21)

Náš jazyk vyprodukuje v našom živote buď smrť, ak robíme nesprávne vyznania, alebo život, ak robíme vyznania správne. To, čo hovoríme jazykom, z toho sa ako z ovocia jazyka nasýtime.

Ježišovými vlastnými slovami: *Ale hovorím vám, že z každého prázdneho slova, ktoré povedia ľudia, vydajú počet v deň súdu; 37 lebo zo svojich slov budeš ospravedlnený a zo svojich slov budeš odsúdený. (Matúš 12:36-37)*

Mnohokrát som počul kresťanov hovoriť hlúposti, ktorým neverili – slová, ktoré neboli Bohu na česť. Ospravedlnili sa tým, že to v skutočnosti nemysleli vážne. Ale Ježiš povedal, že z každého prázdneho slova, ktoré povedia ľudia, vydajú počet v deň súdu. Výhovorka, že si to tak nemyslel, jednoducho nebude fungovať. Potrebuješ sa pevne držať svojho vyznania.

V konečnom dôsledku máme na výber len dve možnosti v našom vzťahu s Kristom a s Písmom – vyznať Ho, alebo Ho zaprieť.

Ježiš znovu hovorí: *Preto, ktokoľvek vyzná ma pred ľuďmi, toho vyznám aj ja pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach; kto by ma však zaprel pred ľuďmi, toho zapriem aj ja pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach. (Matúš 10:32)*

Toto je Jeho reakcia ako nášho Veľkňaza. Nie je tam tretia možnosť. V duchovných záležitostiach z dlhodobého hľadiska neexistuje neutralita. Ten, kto nie je so mnou, je proti mne. Musí to byť buď to správne vyznanie na spasenie, alebo nesprávne, ktoré spasenie nevyvôsobí.

Utvrdzuj sa vo svojej viere slovami svojich úst; používaj Božie pozitíva a premáhaj tak to negatívne.

Krok číslo 4 – Pristupujme k trónu milosti

Štvrtý krok z dvanástich nachádzame rovnako ako predchádzajúce tri v štvrtej kapitole listu Židom. Od 16ho verša čítame:

Pristupujme teda so smelou dôverou ku trónu milosti, aby sme dostali milosrdenstvo a našli milosť na pomoc v pravý čas. (Žid 4:16)

Verím, že tento tretí krok je priamo spojený s prvými tromi. Táto následnosť je veľmi dôležitá. Aby sme sa mohli priblížiť so smelou dôverou k trónu milosti, musíme sa uistiť, že sme spravili tie prvé tri kroky. Prvý – *bojme sa teda*. Pristupovať musíme s postojom úcty a bázne a uvedomenia si, ako veľmi potrebujeme Božiu milosť. Druhý je – *snažme sa horlivo*. Toto je naša reakcia na Božiu milosť. Nemáme byť nedbanliví, leniví, ľahostajní, alebo domýšľaví. Vieme, že Božia milosť nie je výhovorkou pre našu ľahostajnosť, či domýšľavosť; ale že nás skôr pobáda k horlivosti.

Nakoniec tretím krokom bolo - *držme pevne svoje vyznanie*. Musíme mať správne vyznanie. Musíme svojimi ústami hovoriť to správne o Ježišovi a o tom, čo pre nás vykonal, pokiaľ máme byť schopní k pristupovať k trónu milosti so smelou dôverou. K spomínanému trónu máme prichádzať pre dve veci: milosrdenstvo a milosť. Som presvedčený, že ak nás Boh vo svojom slove pozýva, aby sme k nemu prišli po niečo a splnili potrebné podmienky, môžeme sa určite spoľahnúť, že nám dá to, čo sľúbil. Pokiaľ Boh tvrdí, že na nás čaká milosrdenstvo a milosť, verím, že sa môžeme spoľahnúť, že ich dostaneme. Nikdy si nepotrebujeme zúfať. Boh by nás nepozýval prísť a prijať niečo, čo by nám potom nechcel dať.

Mnohé zaslúbenia a pozvania v Biblii majú určitú podmienku. Boh hovorí – ak spravíš to, ja spravím toto. Verím, že tu nám Boh hovorí – Ak sa priblížiš k môjmu trónu splniac podmienky a uznáš, že potrebuješ moju milosť a milosrdenstvo, môžeš sa spoľahnúť, že ich dostaneš. Svoju milosť a milosrdenstvo ti dám k dispozícii. Vôbec o tom nepotrebujeme pochybovať. Preto nám Písmo hovorí - *Pristupujme teda so smelou dôverou ku trónu milosti*. Ak prichádzame ako Božie deti, neprichádzame ako žobráci; sme pozvaní. Boh nemá béčkové deti. Nebude nás držať niekde v úzadí, ak splníme podmienky pre pristúpenie bližšie.

Je veľmi dôležité, aby sme prichádzali smelo, lebo to je viera v akcii. Taká viera nebude odmietnutá. Berie Boha za Slovo a verí, že Boh si za svojím Slovom stojí. Je to viera v Božiu vernosť. Takto máme pristupovať k trónu – s dôverou.

Príď si po milosrdenstvo

K trónu Božej milosti máme prichádzať po dve veci. Milosrdenstvo a milosť. Čo sa skrýva v týchto zaslúbeniach? To poradie je dôležité. Verím, že najprv potrebujeme milosrdenstvo a potom milosť. Milosrdenstvo sa v podstate týka ľudí, ktorí pochybili a ktorí nemajú právo uplatniť si svoje nároky, týka sa slabých, či nehodných.

Dnes majú ľudia vo svete taký postoj, že každý si chce nárokovať to, čo má pocit, že mu patrí. Hovorí sa: „mám na to právo“; „náleží mi to“ a „prečo som nedostal to, či to?“ a „to by som mal mať“. S takýmto rozšíreným postojom je niekedy ťažké prijať, že potrebujeme milosrdenstvo. Ja sám ďakujem Bohu, že odkedy som spoznal Boha osobne, nikdy som nepochyboval o jednej veci: že potrebujem Božie milosrdenstvo. Je mi to jasné bez ohľadu na to, v akej som situácii. Nemôžem sa spoľahnúť na svoje „práva“. Nestačí to. Potrebujem Božie milosrdenstvo. Spomínam si na svojho priateľa, ktorý teraz slúži Bohu v Cirkvi, ale v dotknutej dobe bol cestujúcim predajcom. Šoféroval

celkom nedisciplinovane a dostal veľa pokút za prekročenie rýchlosti a podobne a nakoniec ho predvolali na dopravný inšpektorát. šiel tam s nepríjemným pocitom, že asi príde o vodičský preukaz. To by, samozrejme, pre neho bolo veľmi zlé, pretože by potom nemal možnosť pokračovať vo svojej profesii predajcu. Tak si pripravil, čo ide povedať. Keď ho predvolali, povedal. „Pán policajt, neprosím o spravodlivosť. Prosím o milosrdenstvo.“ A úradník na to: „Také niečo mi pred vami nikto nepovedal!“ Ten úradník bol tak zaskočený, že aj keď mu dal prísne napomenutie, vodičský preukaz mu ponechal. Tie slová sa mi zaryli do pamäte. Myslím, že keď pristupujeme k Pánovi, bolo by správne, aby sme prichádzali s takýmto postojom: „Neprosím o spravodlivosť. Prosím o milosrdenstvo“. Ak prídeme s takýmto postojom, Boh nám nikdy neodoprie svoje milosrdenstvo. Jediný dôvod, prečo sa ľuďom nedarí prijať milosrdenstvo je to, že nevidia, že ho potrebujú.

Príď si po milosť

To druhé, po čo máme prísť je milosť. Milosť je nezaslúžená priazeň Božia daná zdarma človeku, ktorý jej nie je hoden, či dokonca si zaslúži opak. Milosť je Božím bohatstvom na účet Krista. Je tým, čo Boh pre nás zdarma urobí bez ohľadu na to, čo si naozaj zaslúžime. Jednou z podstatných charakteristík milosti je, že sa nedá zaslúžiť. Na druhom mieste, Božia milosť je nadprirodzená. Prekračuje všetky hranice našich prirodzených schopností. Je nevyčerateľná.

Židom 4:16 hovorí, že máme prichádzať v pravý čas, v čase potrieb. To je pre nás dôležité. Si v situácii núdze? Je tvoja situácia zúfalá? Nedovoľ, aby ťa diabol zvedol rozmýšľať tak, že je to beznádejné, alebo že je už neskoro prichádzať k Bohu, alebo že sa už nedá urobiť nič. Boh ťa špecificky pozýva pristupovať v príhodnom čase, v čase potrieb.

Takže, ak je tvoja situácia zúfalá, dovoľ, aby som ti odporučil toto: Aby si pristúpil k Božiemu trónu s dôverou, a prijal tieto dve zaslúbenia. Najprv príď po milosrdenstvo. Nedožaduj sa toho, čo ti patrí. To, čo si naozaj zaslúžiš, by si ani nechcel dostať. Pros o milosrdenstvo. Potom príď po milosť. Neobmedzuj Boha v tom, čo pre teba dokáže urobiť. A nebuď znechutený tým, že tvoja situácia vyzerá zúfalo. To je presne tá situácia, kedy treba prísť bližšie. Nakoniec – pamätaj, že pristupuješ k trónu. A na tom tróne je kráľ. Kráľ vesmíru. Všetko právo a moc, na nebi i na zemi, je v jeho rukách.